

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/26-13/02
URBROJ: 50301-05/16-26-22

Zagreb, 20. travnja 2026.

Hs*NP*021-03/26-08/8*50-26-4*Hs

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB

Primljeno:	20-04-2026			
Klasifikacijska oznaka	021-03/26-08/8		Org. jed.	65
Uredbeni broj	50-26-4		Pril.	-
			Vrijednost	-

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Izvješće Vlade Republike Hrvatske na Interpelaciju koju je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijelo 16 zastupnika u Hrvatskome saboru

Na temelju članka 147. stavka 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) Vlada Republike Hrvatske povodom Interpelacije o reformskim neuspjesima Vlade Republike Hrvatske u ključnim sektorima koji izravno utječu na kvalitetu svakodnevnog života građana i građanki Republike Hrvatske, koju je podnijelo 16 zastupnika u Hrvatskome saboru aktom od 27. ožujka 2026., daje sljedeće

IZVJEŠĆE

Vlada Republike Hrvatske predlaže Hrvatskome saboru da u cijelosti odbije predmetnu Interpelaciju koju je podnijelo 16 zastupnika u Hrvatskome saboru, aktom od 27. ožujka 2026., jer se radi o politički motiviranom uratku koji se temelji na činjenično netočnom prikazu stanja u područjima socijalne, zdravstvene, stambene i porezne politike, politike energetske tranzicije te reforme mirovinskog sustava koji, uz to, i namjerno negira mjerljive pozitivne rezultate ostvarene u mandatnom razdoblju. Istodobno, iskoristit ćemo prigodu i kroz ovo izvješće pridonijeti većoj informiranosti zastupnika u Hrvatskom saboru o ključnim odrednicama spomenutih politika, koje pridonose kvalitetnijem životu naših građana.

1. Socijalna politika i borba protiv siromaštva

Socijalna politika jedan je od ključnih stupova programa Vlade, osobito u kontekstu brojnih kriza s kojima smo se suočili. Odražavajući načelo društvene solidarnosti koje negujemo već deset godina, upravo stvaranje socijalne mreže koja skrbi za najranjivije sugrađane u središtu je naših politika. Stoga odbijamo navode kako su mjere socijalne politike ostale bez učinka. Sukladno podacima Državnog zavoda za statistiku objavljenim u ožujku 2026., stopa rizika od siromaštva u 2025. godini, temeljena na dohocima iz 2024., iznosila je 19,5 %, što predstavlja mjerljivo smanjenje u odnosu na 20,3 % u 2024. godini.

Prema regionalnoj raspodjeli, u 2025. godini zabilježeno je smanjenje stope rizika od siromaštva i broja osoba u riziku od siromaštva ili socijalne isključenosti u Panonskoj Hrvatskoj, Jadranskoj Hrvatskoj i Sjevernoj Hrvatskoj, dok je u Gradu Zagrebu zabilježen rast, što se dijelom može pripisati i činjenici da je vlast u Gradu Zagrebu odlučila primijeniti najvišu dopuštenu stopu poreza na dohodak, za razliku od ostatka Republike Hrvatske čije su lokalne vlasti pretežito odabrale niže stope.

Za razliku od prethodnih godina, kada se stopa siromaštva utvrđivala anketno na temelju uzorka, od 2024. godine podaci se prikupljaju iz administrativnih podataka o dohotku građana. Navedeno je potrebno uzeti u obzir kako bi se podaci ispravno tumačili te da se ne mogu uspoređivati. Prema podacima, broj osoba u riziku od siromaštva smanjio se na 700 tisuća, dok se broj korisnika zajamčene minimalne naknade prepolovio sa 90 tisuća na 40 tisuća prošle godine. Pritom, stopa teške materijalne i socijalne deprivacije¹ u Republici Hrvatskoj iznosi samo 2,0 %, dok je prosjek Europske unije 6,4 %.

Što se tiče praga rizika od siromaštva, potrebno je naglasiti kako je od 2016. do 2025. godine prag za ocjenu je li jednočlano kućanstvo u riziku od siromaštva porastao više nego dvostruko, sa 3.480 eura godišnje na 9.034 eura, koliko je iznosio u prošloj godini. To je odraz snažnog rasta raspoloživih dohodaka u proteklom desetljeću.

Posebni prioriteti Vlade u proteklim su godinama bile mjere glede podizanja razine plaća, materijalnih prava radnika i pojedinih ranjivih skupina kojima je potrebna pomoć države. Upravo su te mjere pridonijele kvalitetnijem životu građana, smanjenju stope siromaštva i manjoj nejednakosti raspodjele dohotka. Kada je riječ o materijalnim pravima radnika, ističemo kontinuirano povećanje bruto minimalne plaće za 153 %, na 1.050 eura bruto u deset godina (sa 414 eura), a samo u 2024. godini za 20 %, sa 700 na 840 eura bruto, kao i povećanje plaća u državnim i javnim službama koje su rasle 100 %. Osim toga, uvedene su olakšice za doprinose za plaće do 1.300 eura, povećan je osobni odbitak sa 530,90 na 560 eura, povećane su neoporezive naknade, a kroz socijalni dijalog unaprjeđuje se tržište rada i kvaliteta radnih mjesta.

U Hrvatskoj imamo više od 600 tisuća osoba s invaliditetom, kojima je Vlada snažan oslonac. U proteklim smo godinama učinili brojne iskorake u dijalogu s predstavnicima udruga s invaliditetom, što nije učinila niti jedna Vlada prije. Za razliku od prethodnih Vlada koje nisu imale sposobnosti ni odlučnosti, prva smo Vlada koja je zakonski uredila i uspostavila uslugu osobne asistencije, kao i uvela inkluzivni dodatak koji danas prima više od 200 tisuća osoba s invaliditetom (od 138 do 720 eura, ovisno o stupnju invaliditeta).

Uz udvostručenje prosječne sveukupne mirovine na 741 euro ove godine, prva smo Vlada koja je uvela nacionalnu naknadu za starije osobe, koja od 1. siječnja 2026. iznosi više od 160 eura mjesečno, za osobe koje nisu ostvarile staž mirovinskog osiguranja. Dodatno, porezne olakšice za roditelje, povećanje doplatka za djecu i cenzusa za njegovo ostvarivanje pridonose jačanju obitelji. Uz navedeno, već se šestu godinu osigurava i povrat poreza mladima, koji prima više od 200 tisuća mladih.

¹ Stopa teške materijalne i socijalne deprivacije je stopa koja mjeri udio osoba koje si zbog financijskih razloga ne mogu priuštiti najmanje sedam od trinaest nužnih stavki kao što su grijanje, adekvatna odjeća i pristup internetu

U kontekstu smanjenja siromaštva posebno su vrijedni učinci mjera Vlade usmjerenih na subvencioniranje energenata, a slijedom čije je primjene udio osoba koje nisu u mogućnosti podmiriti režijske troškove smanjen na 4,2 % prošle godine.

Budući da Vlada kontinuirano provodi politike usmjerene na suzbijanje siromaštva te su svi gore navedeni indikatori značajno rasli i tijekom 2025. godine, već u idućem izvješću Državnog zavoda za statistiku za 2026. godinu očekujemo nastavak pada stope siromaštva.

Inkluzivni dodatak

Glede netočnih i u potpunosti paušalnih navoda o inkluzivnom dodatku, prije svega je potrebno istaknuti kako je uvođenje inkluzivnog dodatka reforma čije su donošenje udruge osoba s invaliditetom zagovarale više od 15 godina. Upravo je ova Vlada imala dovoljno hrabrosti, ali i sredstava za provedbu reforme takvih razmjera, zahvaljujući odgovornim fiskalnim i gospodarskim politikama tijekom proteklog desetljeća. Zakonom o inkluzivnom dodatku („Narodne novine“, broj 156/23.) objedinjene su dotadašnje četiri naknade utemeljene na invaliditetu te je značajno povećana naknada za gotovo sve korisnike, i to od 50 do 100 posto. Istodobno je proširen krug korisnika prava te to pravo u ovom trenutku koristi čak 71.000 osoba s invaliditetom više u odnosu na početno stanje prije donošenja toga Zakona. Od početka primjene Zakona o inkluzivnom dodatku, tj. 1. siječnja 2024., ukupno je pokrenuto 388.795 postupaka. Do 27. ožujka 2026. riješeno je 284.800 predmeta, donesena su 218.224 rješenja o priznavanju prava, a pravo trenutačno ostvaruje više od 209.222 osobe. Trenutačno je u tijeku 103.995 postupaka priznavanja prava na inkluzivni dodatak, od čega je dio i onih koji primaju dodatak, ali su uložili žalbu jer nisu zadovoljni razinom prava koju su ostvarili. Vlada kontinuirano jača kapacitete Zavoda za vještačenje i Hrvatskog zavoda za socijalni rad radi bržeg rješavanja predmeta.

Vlada je dosad osobama s invaliditetom za inkluzivni dodatak isplatila 1,8 milijardi eura, a sredstva su osigurana u državnom proračunu za sve koji će ostvariti pravo. Vlada kroz socijalnu politiku kontinuirano pronalazi načine za podršku osobama s invaliditetom.

Zakon o osobnoj asistenciji

Kao što je prethodno istaknuto, prva smo Vlada koja je donijela Zakon o osobnoj asistenciji, kojim se institucionalizirala usluga važna za osobe s invaliditetom. Za razliku od 2016. godine, kada se ta usluga financirala projektno i kada je bilo samo 400 korisnika, za što se izdvajalo samo pola milijuna eura, sada pravo na osobnog asistenta ima 8.000 građana i izdvaja se više od 60 milijuna eura. Za ovu je godinu osigurano 190 milijuna eura.

Vlada je odmah po odluci Ustavnog suda reagirala, donijela Uredbu te donosi novi Pravilnik o komisiji za procjenu potrebe korisnika za uslugom osobne asistencije, obliku i sadržaju liste procjene potreba korisnika te mjerilima i broju sati usluge osobne asistencije, koji se trenutačno nalazi u postupku javnog savjetovanja. Sukladno Uredbi o izmjenama Zakona o osobnoj asistenciji, proširit će se krug korisnika na djecu mlađu od 18 godina, omogućiti kombiniranje različitih oblika podrške te osigurati pravo na uslugu do 24 sata dnevno, svih sedam dana u tjednu. Novim Pravilnikom o komisiji za procjenu potrebe korisnika

uvest će se i individualizirana procjena utemeljena na stvarnim životnim okolnostima svakog korisnika, sukladno Odluci Ustavnog suda Republike Hrvatske.

U odnosu na navode vezane za materijalni status pružatelja usluga osobne asistencije, donošenjem Zakona o osobnoj asistenciji osigurana je održivost usluga, a u odnosu na razdoblje programskog financiranja usluge, cijena sata usluge povećana je za 50 %. Materijalni status osobnih asistenata, koji su pretežno zaposleni u udrugama, mogao bi biti i bolji kada bi jedinice lokalne samouprave, na čelu kojih su i opcije pojedinih podnositelja ove interpelacije, smanjile porez na dohodak te povećale podršku udrugama osoba s invaliditetom. Vlada kontinuirano prati pružanje usluga osobne asistencije te će predlagati daljnje mjere, na što pozivamo i druge društvene aktere u okviru njihovih ovlasti.

Dječji doplatak i potpora obiteljima

Kada je riječ o prioritetu jačanja hrvatskih obitelji, ističemo da taj prioritet realiziramo kroz sinergiju demografske i porezne politike, uz ciljano jačanje svih članica i članova obitelji – od djece do umirovljenika. Za razliku od predlagatelja ove interpelacije koji očigledno nemaju široku sliku društvenih prioriteta niti izazova u ovom desetljeću, naša Vlada već deset godina sustavno i sveobuhvatno donosi mjere koje djeluju komplementarno. Tako je važno naglasiti da doplatak za djecu djeluje u sinergiji porezne politike, što smo uzeli u obzir i kada je izmijenjen Zakon o doplatku za djecu 2024. godine. Tada je dohodovni cenzus za ostvarivanje prava na dječji doplatok povećan s 309 na 618 eura po članu kućanstva, čime je značajno proširen krug potencijalnih korisnika. Broj djece koja ostvaruju pravo kreće se u skladu s dohodovnim kretanjima kućanstava i demografskim promjenama. Uz to, višečlane obitelji ostvaruju i pravo na tzv. pronatalitetni dodatak u iznosu od 66,36 eura za treće i četvrto dijete. S obzirom na značajan rast plaća u proteklim godinama, planiran je novi Zakon o doplatku za djecu u Planu zakonodavnih aktivnosti za ovu godinu.

U proteklih deset godina utrostručene su naknade iz sustava roditeljskih potpora, a maksimalan iznos naknade plaća koja se isplaćuje za vrijeme korištenja prava na roditeljski dopust za zaposlene i samozaposlene roditelje do prve godine djetetova života (u trajanju od šest odnosno osam mjeseci) povećana je s 353 eura na 3,001,79 eura. To znači da 95 % korisnica i korisnika prima punu plaću godinu dana. Povećane su i sve druge naknade zaposlenim i samozaposlenim roditeljima: naknada za roditeljski dopust od prve do treće godine života djeteta za blizance, treće i svako sljedeće dijete povećana je s 551,80 na 803,42 eura, naknada za roditeljski dopust kao pola radnog vremena do prve godine života djeteta povećana je s 485,58 na 971,17 eura, naknada za roditeljski dopust kao pola radnog vremena od prve do treće godine života djeteta za blizance, treće i svako sljedeće dijete povećana je s 485,58 na 600,36 eura, dok je naknada zaposlenim i samozaposlenim korisnicima uz ostvarivanje minimalne naknade povećana s 309,01 na 701,89 eura za puno radno vrijeme, a s 309,01 na 503,24 eura za nepuno radno vrijeme.

Udvostručena je jednokratna novčana potpora za novorođeno dijete s 309,01 na 618,02 eura. Ta je naknada uvećana prvi put od 2007. godine.

U 2022. godini uveden je očinski dopust, novo pravo u sustavu roditeljskih i roditeljskih potpora. Svi zaposleni i samozaposleni očevi imaju pravo na očinski dopust u trajanju od 20 odnosno 30 dana. Očinski dopust je neprenosiv i može se iskoristiti do 6. mjeseca djetetova života. Zakonskim izmjenama iz ožujka 2025. produženo je trajanje očinskog dopusta: s 10 na 20 radnih dana za rođenje jednog djeteta i s 15 na 30 radnih dana za rođenje blizanaca ili istodobno rođenje više djece.

2. Stambena politika

Jedan od ključnih prioriteta Programa Vlade je priuštivo stanovanje, zbog rasta cijena najma i nekretnina, što je problem s kojim se suočava cijela Europska unija. Tim su problemom osobito pogođeni mladi i mlade obitelji. Naša je Vlada pokrenula sveobuhvatnu reformu stambene politike te je Hrvatska među prvima donijela Nacionalni plan stambene politike za razdoblje od 2025. do 2030. godine. Uz plan, poduzete su komplementarne mjere porezne i turističke politike, kao i mjere glede prostornog uređenja i upravljanja zgradama, kojima je cilj povećanje broja dostupnih stanova za najam i kupnju na tržištu.

Svrha je predmetnog Nacionalnog plana građanima omogućiti priuštivo stanovanje koje je definirano kao ono u kojemu ukupni troškovi stanovanja ne premašuju 30 % netoprihoda uže obitelji. Prema podacima Državnog zavoda za statistiku, u Republici Hrvatskoj ima 595.000 praznih nekretnina, a 363.000 stambenih jedinica koristi se za potrebe turističkog sektora i obavljanja djelatnosti. Od ukupno 2,39 milijuna stambenih jedinica u Republici Hrvatskoj 958.000, odnosno 40 %, ne služi za stanovanje, a Ekonomski institut Zagreb procjenjuje da u Republici Hrvatskoj nedostaje 236.731 stambena jedinica.

Od 1. siječnja 2025. uvedena je obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika za kratkoročni najam u stambenoj zgradi, pojačano je oporezivanje imovine, i to osobito kratkoročnog najma i nekorištenih nekretnina, te su pokrenuti programi ugradnje dizala i uređenja pročelja u postojećim zgradama kao mjere koje će poboljšati kvalitetu stanovanja i potaknuti vraćanje stanova u funkciju stanovanja. Rezultati su već vidljivi pa je tako broj ugovora o najmu u pojedinim gradovima porastao i do 50 %, broj zahtjeva za kategorizacijom apartmana pao je i do 70 %, a broj kreveta u privatnom smještaju u 2025. godini prvi put nije rastao. Sve su te mjere pridonijele i padu broja stranih kupaca nekretnina u Republici Hrvatskoj.

Od 1. siječnja 2026. u primjeni su novi Zakon o prostornom uređenju, Zakon o gradnji i Zakon o energetske učinkovitosti u zgradarstvu², kojima su znatno pojednostavnjeni postupci za gradnju stanova i kuća za priuštivo stanovanje. Zakonom o gradnji pojednostavnjeno je izdavanje građevinskih dozvola za obiteljske kuće, a Zakon o energetske učinkovitosti u zgradarstvu osigurava stabilnu obnovu postojećeg stambenog fonda te kvalitetniju i energetski učinkovitiju gradnju u budućnosti. U hrvatski pravni poredak vraćen je institut urbane komasacije, svi prostorni planovi moraju biti digitalni, a uvedena je i mogućnost urbanističkog projekta kao bržeg načina projektiranja zona za priuštivo stanovanje. Europski plan za priuštivo stanovanje upravo je administrativne barijere prepoznao kao jednu od najvećih prepreka priuštivom stanovanju u Europskoj uniji, a Republika Hrvatska ih sustavno uklanja.

Zakonom o lokalnim porezima transformiran je porez na kuće za odmor koji je imao ograničene učinke, uveden je porez na nekretnine i time se potaknulo vlasnike da stanove vrate u funkciju stanovanja, osobito glede dugoročnog najma.

Programom priuštivog najma („Narodne novine“, broj 140/25.) potaknuti su vlasnici stanova da svoje stanove koji su bili prazni dulje od dvije godine daju na raspolaganje državi za priuštivi najam. Takva je mjera pokušana i u drugim zemljama članicama EU-a jer najbrže dovodi do rezultata, a to je osiguranje priuštivog stanovanja za one koji na tržištu ne mogu riješiti svoje stambeno pitanje. Ponajprije se vodi briga o građanima da mogu priuštivo stanovati, i to kroz prazne stanove koji nisu na tržištu, za razliku od novogradnje za koju je potrebno znatno duže vrijeme, od tri do pet godina. Na taj se način nikomu ne pogoduje osim

² „Narodne novine“, broj 155/25.

građanima kojima pomažemo riješiti stambeno pitanje. Financijska je mjera primjerena i naknada vlasnicima niža je od tržišne.

Na prvi javni poziv za vlasnike praznih nekretnina, otvoren do 15. veljače 2026., prijavljeno je gotovo 1.000 nekretnina. Rezultati prvog javnog poziva u okvirima su očekivanog, a država će nove pozive dodatno unaprijediti kako bi se i građani ohrabрили na taj korak.

Novi Zakon o priuštivom stanovanju, čije je drugo čitanje u Hrvatskome saboru zaključeno 9. travnja 2026., uvest će obvezu izrade programa priuštivog stanovanja na razini svake jedinice lokalne samouprave te predviđa da najmanje 50 % novoizgrađenih stanova bude namijenjeno trajnom najmu. Zakonom o priuštivom stanovanju uvest će se povoljni uvjeti kreditiranja, pri čemu se očekuju efektivne kamatne stope niže od 2 % godišnje, s udjelom vlastitih sredstava od samo 10 %, od kojeg su oslobođeni hrvatski branitelji, osobe s invaliditetom i obitelji s troje i više djece. Ostatak financiraju komercijalna banka s 50 % i Agencija za pravni promet i posredovanje nekretninama s 40 %. Popusti do 35 % predviđeni su ovisno o stupnju razvijenosti jedinice lokalne samouprave, a kupci imaju i pravo na povrat dijela poreza na dodanu vrijednost koji im olakšava početno opremanje stana. Nakon 35 godina stanovanja kupci bi stjecali sva vlasnička prava u punom smislu, bez mogućnosti mešetarenja stanovima izgrađenim javnim sredstvima, jer se u slučaju prodaje stan otkupljuje po prodajnoj cijeni uz revalorizaciju. Kako bi se izbjegla društvena segregacija, predviđena je mogućnost kupnje dijela stanova u zgradama priuštivog stanovanja, čime se osigurava interakcija različitih društvenih skupina.

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o društveno poticanoj stanogradnji („Narodne novine“, broj 72/25.), koji je stupio na snagu 24. travnja 2025., omogućen je povrat poreza na dodanu vrijednost za mlade od 45 godina koji kupuju prvu nekretninu; dosad je pristiglo oko 5.400 zahtjeva te je isplaćeno više od 28 milijuna eura kao pomoć za kupnju prve nekretnine. U okviru programa potpora za stjecanje prve stambene nekretnine do sad je izravno pomognuto više od 3.600 mladih obitelji. Na temelju mehanizma društveno poticane stanogradnje u dosadašnjem razdoblju sagrađeno je 9.000 stanova u kojima su brojne obitelji pronašle dom kupnjom nekretnine, a trenutačno se gradi 443 stana u Osijeku, Karlovcu, Omišlju, Trogiru, Kostreni, Kumrovcu, Puli i Vrsaru. Iz fondova Europske unije osigurano je 70 milijuna eura za stambeno zbrinjavanje mladih na potpomognutim područjima, gdje se gradi ukupno 500 stambenih jedinica na području 61 jedinice lokalne samouprave. Kroz međuresornu suradnju planira se obnova ili izgradnja dodatnih 500 stambenih jedinica za osobe koje rade u deficitarnim zanimanjima.

Porez na nekretnine i administrativni izazovi provedbe

Vezano za navode o rješenjima poreza na nekretnine, važno je istaknuti kako je Porezna uprava tek podredno nadležno tijelo za utvrđivanje i naplatu poreza na nekretnine. U 2025. godini Porezna uprava provodila je utvrđivanje i naplatu poreza za 386 jedinica lokalne samouprave jer njihova predstavnička tijela nisu donijela odluku kojom se ta nadležnost preuzima ili su je vlastitom odlukom prenijela na Poreznu upravu, uključujući i Grad Zagreb. Rješenja su izdana na temelju podataka koji su dostavljeni Poreznoj upravi od jedinica lokalne samouprave koje su predale podatke o komunalnoj naknadi.

Porezna uprava obradila je ukupno čak 1.325.368 podataka o nekretninama iz evidencija komunalne naknade jedinica lokalne samouprave.

Za više od polovice tih podataka bio je nužan poseban postupak mapiranja adresnih podataka, i to zbog neurednog stanja tih evidencija s obzirom na to da su se u njima kao obveznici vodile umrle osobe, pojavljivali su se dvostruki zapisi te neispravne površine i adresni podaci koji nisu bili evidentirani sukladno registru prostornih jedinica. Za čak 52.367 nekretnina nije bio evidentiran osobni identifikacijski broj obveznika, unatoč zakonskoj obvezi koja postoji od 2009. godine. Za 49.313 nekretnina kao obveznici su bile evidentirane preminule osobe. Radi se, dakle, o podacima u evidencijama koje vode upravo jedinice lokalne samouprave kojima od poreza na nekretnine i pripada prihod.

Unatoč svim navedenim poteškoćama, 95 % podataka iz evidencija komunalne naknade obrađeno je ispravno, stoga se kategorički odbija tvrdnja kako je riječ o nesposobnosti Porezne uprave. Tek su vezano za preostalih otprilike 5 % podataka izdana pogrešna rješenja koja se sustavno ispravljaju u suradnji s jedinicama lokalne samouprave, čiji su podaci i bili izvor pogrešaka.

Na kraju se još jednom ističe kako je porez na nekretnine lokalni porez čiji prihod pripada upravo tim jedinicama lokalne samouprave, a njihova je zakonska obveza bila Poreznoj upravi dostaviti ažurne i strukturirane evidencije, što, kako je prikazano, u velikom broju slučajeva nije bio slučaj.

Ulazak u OECD i zaštita tržišta nekretnina

Glede navoda o liberalizaciji tržišta nekretnina zbog ulaska u Organizaciju za ekonomsku suradnju i razvoj (u daljnjem tekstu: OECD), naglašavamo kako su od ukupno 38 država članica OECD-a njih 22 članice Europske unije te se na njih već primjenjuju uvjeti koji su jednaki za naše državljane. Za preostalih 16 članica koje nisu članice Europske unije za stjecanje prava vlasništva nekretnina uvjet je postojanje uzajamnosti. Kroz pregovore osigurali smo da ostaje zaštićeno stjecanje prava vlasništva nekretnina na isključenim područjima, kao što su poljoprivredno zemljište i zaštićeni dijelovi prirode. Time je zaštita dostupnosti stanovanja ne samo deklarativno načelo nego i pravno utemeljena mogućnost svakog budućeg regulatornog djelovanja Republike Hrvatske.

Kvalitetniji uvjeti života i studiranja za studente

Što se tiče studentskog smještaja, Vlada je osigurala investicijski ciklus od 300 milijuna eura u studentske domove u 18 gradova u Hrvatskoj, uključujući i Zagreb. Dio je to ukupnih napora Vlade za unaprjeđenje položaja studenata, kvalitete njihova studiranja i života, kao i njihova financijskog osnaživanja i rasterećivanja. Ističemo da se za unaprjeđenje studentskog standarda povećalo broj i iznos studentskih stipendija (osigurano više od 150 tisuća socioekonomskih i STEM stipendija), a Vlada je spriječila i rast cijena studentske prehrane što je dio paketa pomoći građanima, osiguranjem dodatnih subvencija za prehranu, čime je studentski meni u 27 studentskih gradova u Hrvatskoj među najjeftinijima u Europi (0,86 eura). Isto tako, rekordno je podignuta studentska satnica, kao i porezni limit za same studente. Studentski standard razvijamo sveobuhvatno i sustavno, u svim aspektima, osobito smještaja i stanovanja, prehrane, zdravstvene zaštite, rada, stipendiranja i prijevoza.

Kada je riječ o daljnjem razvoju studentskog smještaja, Ministarstvo znanosti, obrazovanja i mladih raspisalo je otvoreni kompetitivni natječaj za modernizaciju, unaprjeđenje i proširenje infrastrukture studentskog smještaja. Prihvatljivi prijavitelji, visoka učilišta i studentski centri samostalno su odlučivali o vrsti i obujmu intervencije, sukladno načelima akademske samouprave i autonomije sveučilišta zajamčenih Ustavom Republike Hrvatske. Ministarstvo je, prepoznavši snažan interes prijavitelja i važnost problema, inicijalni bespovratni iznos povećalo s 56 milijuna na 103,4 milijuna eura. Sklopljeno je sedam ugovora, uključujući ugovor za rekonstrukciju i dogradnju studentskih smještajnih paviljona Sveučilišnog studentskog centra Zagreb u vrijednosti od 19,9 milijuna eura. Provedbom svih sedam ugovora bit će osigurana ukupno 2.604 nova ili obnovljena kreveta u studentskim domovima, što je konkretan doprinos rasterećivanju tržišta studentskog smještaja.

3. Porezna politika i nejednakost

Vlada je proteklih godina porezno rasteretila građane i gospodarstvo za čak dvije milijarde eura. Snižavali smo raspon stopa poreza na dohodak, povećavali osobni odbitak, olakšice za doprinose za niže plaće i ukinuli prirez, a ujedno smo i kao kriznu mjeru uveli dodatni porez na dobit u 2022. godini. Time kategorički odbijamo tvrdnje da se poreznom politikom sustavno favorizira tzv. špekulativni kapital i rentijerstvo. Za razliku od podnositelja ove Interpelacije koji nisu snižavali stopu oporezivanja dohotka u jedinicama lokalne samouprave za što su nadležni, mi smo čak 2022. godine, snizili stope poreza na dodanu vrijednost za prehrambene, higijenske i kućanske proizvode. Prema tome, kada se u obzir uzmu snižene stope PDV-a, od 0 %, 5 % i 13 %, i opća stopa PDV-a od 25%, a uzimajući u obzir ukupnu potrošnju u Hrvatskoj, izračuni Državnog zavoda za statistiku pokazuju da prosječna ponderirana stopa poreza na potrošnju iznosi oko 20 %.

Osim toga, upravo smo u Programu Vlade najavili postupno prebacivanje oporezivanja s dohotka na imovinu, na temelju čega je uveden obvezan porez na nekretnine, te smo uveli minimalnu te povećali maksimalnu stopu. Tezi koja se navodi u Interpelaciji da oni koji žive od svog rada uplaćuju najviše poreza u zajedničku blagajnu, pridonose u značajnoj mjeri podnositelji Interpelacije na čelu jedinica lokalne samouprave koje nisu iskoristile prigodu da smanje stope poreza na dohodak. Oporezivanje dohotka isključivi je prihod jedinica lokalne samouprave, što je jedna od poreznih reformi Vlade, koja im je, poštujući načelo supsidijarnosti, pružila alat da rasterete dohodak te da u većoj mjeri oporezuju imovinu, primjerice kroz porez na nekretnine. Za veću jednakost u društvu Vlada je donijela deset paketa mjera pomoći građanima i gospodarstvu te će i dalje pratiti kretanja na tržištu.

U pogledu nadzora i reguliranja tržišta najma, Porezna uprava utvrđuje i kontrolira dohodak od imovine, a u okviru Nacionalnog plana stambene politike tijekom ove godine donijet će se novi zakon o najmu stanova.

Radi povećanja pravednosti u oporezivanju primitaka od iznajmljivanja nekretnina, od 1. siječnja 2025. propisano je oporezivanje primitaka od kratkoročnog najma ovisno o stupnju turističke razvijenosti jedinice lokalne samouprave, pri čemu su propisane nove granice iznosa paušalnog poreza po krevetu, raspoređene u četiri kategorije prema indeksu turističke razvijenosti. Time je zadržana jednostavnost oporezivanja te je postignuta veća pravednost stvaranjem razlike u poreznom opterećenju ovisno o mogućnosti ostvarivanja primitaka.

Fiskalizacija 2.0

Što se tiče navoda o Fiskalizaciji 2.0, naglašavamo kako je najveći dio odredbi novog Zakona o fiskalizaciji stupio na snagu 1. rujna 2025., a od 1. siječnja 2026. propisano je izdavanje elektroničkog računa za određene kategorije poreznih obveznika. Upravo je fiskalizacija dio nacionalnog prioriteta digitalizacije i automatizacije države, a Hrvatska je među prvim državama članicama Europske unije koja je sustavno uvela obveznu razmjenu eRačuna radi administrativnog rasterećenja poreznih obveznika.

Porezna je uprava javno komunicirala da tijekom implementacijskog razdoblja za nastale greške neće provoditi prekršajne postupke, a porezni obveznici redovito se obavještavaju o svim unaprjeđenjima i ispravcima sustava. Za vrijeme provedbe projekta Fiskalizacija 2.0 održano je 145 radionica s članovima radnih skupina u kojima su sudjelovali i predstavnici javnih udruženja i komora (HUP, HGK, HOK i HKPS) te je Porezna uprava sudjelovala u nizu različitih oblika edukacija namijenjenih obveznicima fiskalizacije.

Sustav funkcionira stabilno, a uspješnost razmjene računa u sustavu trenutačno iznosi 99,7 %. U tom kontekstu valja istaknuti kako je Republika Estonija, međunarodno afirmirana kao najdigitaliziranija javna uprava u Europi, najavila dolazak svoga izaslanstva u Republiku Hrvatsku radi razmjene iskustava o projektu Fiskalizacije 2.0, koji Estonija razmatra kao uzor za unaprjeđenje vlastitog sustava fiskalnog nadzora.

4. Zdravstvena politika

Vlada osporava navod da zdravstvena politika ne adresira temeljne uzroke problema te da dodatno produbljuje strukturne slabosti sustava. Suprotno navodima Interpelacije, Vlada je pristupila zdravstvenim izazovima uz rekordna financijska ulaganja i konkretne reformske intervencije usmjerene na pacijenta, zdravstvenog radnika i dugoročnu održivost sustava.

Proračun za zdravstvo u ovoj godini iznosi osam milijardi eura, što je rast od 7 % u odnosu na prethodnu godinu i rekordan iznos u dosadašnjoj povijesti javnog zdravstvenog sustava. Od 2000. proračun za zdravstvo raste u prosjeku 6 % godišnje, a u posljednjih pet godina gotovo 14 % godišnje. U posljednjih deset godina uloženo je više od 2,8 milijardi eura u medicinsku opremu i kapitalne objekte, a samo prošle godine iznos kapitalnih ulaganja dosegao je 400 milijuna eura. Za 2026. planira se daljnjih 600 milijuna eura kapitalnih ulaganja. Što se tiče dostupnosti skupih terapija, samo je u 2025. godini isplaćeno 465 milijuna eura za posebno skupe lijekove, što je gotovo 4,5 puta više nego 2015. godine.

Zdravstvenu uslugu u javnom sustavu na kraju 2025. pružao je 79.841 zdravstveni radnik, što je 22,5 % više radnika nego prije deset godina. Plaće zdravstvenih djelatnika porasle su od 2016. do danas za 70 % za liječnike, a za čak 90 % za medicinske sestre i tehničare. Prosječna netoplaća u zdravstvenom sektoru u veljači 2026. iznosi 1.976 eura, što je povećanje od 119 % u odnosu na veljaču 2016. U 2024. godini reformom plaća u državnoj i javnoj službi za sektor zdravstva osigurano je dodatnih 450 milijuna eura, što je rast od 21 % u odnosu na razdoblje prije reforme. Prvi su put izjednačeni koeficijenti specijalista u primarnoj i bolničkoj zdravstvenoj zaštiti, čime je uklonjena dugogodišnja nepravda i ojačana atraktivnost rada u primarnoj zdravstvenoj zaštiti. Hrvatska liječnička komora bilježi kontinuirani rast povrataka liječnika od 2023. godine, ponajviše iskusnih specijalista koji su odlučili da je Hrvatska pravo mjesto za daljnji profesionalni razvoj.

Primarna zdravstvena zaštita

Glede navoda da je primarna zdravstvena zaštita kadrovski i organizacijski devastirana te da oko polovine liječnika koji obavljaju poslove liječnika obiteljske medicine nema specijalizaciju, napominje se da Hrvatska ima 4,3 liječnika na tisuću stanovnika, što je iznad prosjeka Europske unije, koji je na razini 4,1. Suprotno od zlonamjernih objeda oporbe da liječnici „nemaju specijalizaciju, edukaciju i iskustvo“, koji liječnike koriste za napad na Vladu, Vlada je zahvalna liječnicima koji pridonose kvalitetnijoj zdravstvenoj skrbi za građane, osobito u udaljenim krajevima.

Kako je trenutačni izazov geografska raspodjela liječnika, upravo je njegovu adresiranju Vlada posvetila sveobuhvatan paket mjera pa je tako donesen Nacionalni plan specijalističkog usavršavanja zdravstvenih radnika za razdoblje od 2025. do 2029. koji obuhvaća ukupno više od 4.270 specijalizacija, od čega 3.714 za doktore medicine. Planirano je 600 specijalizacija iz obiteljske medicine, 250 iz pedijatrije te 200 iz ginekologije i opstetricije. Specijalizacije se financiraju iz Nacionalnog plana oporavka i otpornosti s 500 specijalizacija i 80 milijuna eura, iz Europskog socijalnog fonda s 202 specijalizacije i 28,9 milijuna eura te je osigurano financiranje iz programa Europski socijalni fond plus za 144 specijalizacije s 40 milijuna eura. Ukupno su u 2025. godini specijalističko usavršavanje započela 653 doktora medicine.

Prema trenutno predloženom pravilniku koji se nalazi u postupku Savjetovanja sa zainteresiranom javnošću, liječnici koji su šest ili dvanaest mjeseci radili u primarnoj zdravstvenoj zaštiti u deficitarnim područjima moći će ostvariti do 50 % ukupnih bodova za prijavu na specijalizaciju, čime se potiče rad u područjima s nedostatkom liječnika.

Navod da će 40 % liječnika obiteljske medicine u idućih pet godina otići u mirovinu činjenično je neutemeljen.

U djelatnosti opće i obiteljske medicine, sukladno Mreži javne zdravstvene službe (u daljnjem tekstu: Mreža), najveći mogući broj ugovorenih timova je 2.445, a trenutačno su ugovorena njih 2.272. Popunjenost se kreće od 100 % u Ličko-senjskoj županiji do 80 % u Brodsko-posavskoj županiji.

Glede navoda o nedostatku primarnih pedijataru, u djelatnosti zdravstvene zaštite predškolske djece najveći mogući broj pedijatrijskih timova iznosi 348, a trenutačno je ugovoreno 279 timova. Popunjenost se kreće od 100 % u Sisačko-moslavačkoj do 50 % u Međimurskoj županiji, dok Grad Zagreb ima popunjenost 78 %. Pedijatrijsku skrb koristi ukupno 330.722 djece, a prosječan broj osiguranika po timu iznosi 1.187.

Pritom je važno istaknuti kako je jedno od rješenja nedostatka pedijataru i opredjeljivanje roditelja školske djece za obiteljskog liječnika, sukladno programu mjera zdravstvene zaštite i propisima za ugovaranje. Nacionalnim planom specijalističkog usavršavanja za razdoblje 2025. – 2029. planirano je 250 specijalizacija iz pedijatrije.

Navod da 300.000 žena nema pristup primarnoj ginekološkoj skrbi nije točan. U Mreži je predviđeno 335 timova ginekološke zdravstvene zaštite, od kojih je trenutačno ugovoreno 279. U pojedinim županijama Mreža je u potpunosti popunjena, dok je najslabija popunjenost u Varaždinskoj (57 %), Međimurskoj (67 %) i Gradu Zagrebu (73 %). Za 1.483.890 žena opredjeljenih za izabranog ginekologa prosječan broj korisnica po timu iznosi oko 5.400, što je ispod standardnog broja od 6.000, što znači da postoje slobodni kapaciteti.

Navedeni okvirni broj žena koje se opisuju kao lišene pristupa nije se opredijelio za izabranog ginekologa premda ima tu mogućnost, što potvrđuje i podatak da samo osam timova ima za njih opredijeljenih više od 8.000 žena, a niti jedan tim ne prelazi maksimalan dopušteni broj. Dodatno se ističe i kako je Nacionalnim planom specijalističkog usavršavanja planirano 200 specijalizacija iz ginekologije i opstetricije.

Novim modelom ugovaranja u primarnoj zdravstvenoj zaštiti osiguravat će se bolje financiranje ugovorenih timova i u domovima zdravlja i u privatnim ordinacijama u Mreži. Novim modelom ugovaranja uvode se i novi dijagnostičko-terapijski postupci izravno u ordinacije primarne zdravstvene zaštite, čime se smanjuju liste čekanja i omogućuje dostupnija i kvalitetnija zdravstvena usluga u lokalnoj sredini. U tijeku je savjetovanje s javnošću vezano uz prijedlog izmjena i dopuna Odluke o osnovama za sklapanje ugovora o provođenju zdravstvene zaštite iz obveznoga zdravstvenog osiguranja za razinu primarne zdravstvene zaštite kojom se povećavaju godišnja financijska sredstva za primarnu zdravstvenu zaštitu za prosječno 18 % i uvodi navedeni novi model ugovaranja. Tekst izmjena i dopuna Odluke objavljen je na mrežnim stranicama Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, a nakon završetka savjetovanja Odluku donosi Upravno vijeće Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, uz suglasnost ministra zdravstva, a prema prethodno pribavljenom mišljenju nadležnih komora. Provedena su i određena administrativna rasterećenja, poput limitiranja e-upisa nakon postizanja standardnog broja osiguranika te vraćanja putnih naloga u nadležnost HZZO-a kako bi se zdravstveni djelatnici mogli fokusirati na pacijente, a ne na administraciju. Uz navedeno, kroz sredstva Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje u 2025. godini bilo je osigurano oko 10 milijuna eura za unapređenje rada domova zdravlja, a prvi je put provedena i sanacija domova zdravlja za dospjele obveze u iznosu od oko 7,5 milijuna eura, čime se financijski stabiliziraju ustanove u kojima djeluju timovi primarne zdravstvene zaštite.

U području infrastrukture i opreme Ministarstvo zdravstva je iz Europskog fonda za regionalni razvoj osiguralo gotovo 59 milijuna eura za opremanje ambulanti primarne zdravstvene zaštite. Nabavljena su 33 vozila mobilnih ambulanti opće i obiteljske medicine, od kojih je 17 isporučeno krajem 2025., a 16 će biti isporučeno u svibnju 2026. Isporučeno je šest vozila mobilnih ljekarni u šest županija te dvije brodice mobilnih ljekarni za redovitu opskrbu lijekovima na 12 otoka Zadarske županije. Uspostavljen je sustav Telecordis kojim je instalirana medicinska i informatička oprema za pružanje usluga Holtera, spirometrije i elektrokardiograma na 40 lokacija domova zdravlja u udaljenim i ruralnim područjima, uz specijalističke telemedicinske centre u bolnicama za očitavanje nalaza na daljinu.

Preventivni programi ranog otkrivanja bolesti

Vlada odbacuje tvrdnju da preventivni programi postoje formalno, ali u praksi ne ostvaruju učinak. Odziv na Nacionalni program ranog otkrivanja raka dojke iznosi oko 70 %, što uvrštava Hrvatsku među zemlje iznad prosjeka Europske unije. Hrvatska bilježi 25-postotni pad smrtnosti od raka dojke već devetu godinu zaredom, čime taj program postaje jedan od najuspješnijih u Europskoj uniji. Odziv na Nacionalni program ranog otkrivanja slabovidnosti iznosi oko 56 %, a odziv na program prevencije nasljedne hiperkolesterolemije pri upisu djece u prvi razred osnovne škole iznosi oko 85 %, pri čemu 11 % pregledane djece ima povišenu razinu kolesterola. Navod da je odziv na program probira za rak debelog crijeva oko 25 % nije točan jer odziv iznosi oko 34 %, a Ministarstvo zdravstva je u završnoj fazi uvođenja novog, jednostavnijeg testa koji će povećati odziv uklanjanjem složenosti uzimanja uzorka kao ključne prepreke. U okviru Nacionalnog programa probira i ranog otkrivanja raka pluća napravljeno je više od 90.000 snimaka kompjutoriziranom tomografijom niske doze, a u program je uključeno više od 60.000 građana, od kojih je više od 50 % pronađenih karcinoma bilo u ranijim stadijima.

Prema procjenama Državnog zavoda za statistiku, očekivano trajanje života pri rođenju u 2024. godini iznosilo je 79,1 godinu, što je produljenje u odnosu na 77,9 godina u 2014. te se postupno smanjuje razlika prema europskom prosjeku.

Model financiranja bolnica, izbor ravnatelja i liste čekanja

Bolnički limiti ne čine jedini izvor prihoda bolničkih zdravstvenih ustanova. Uz temeljni limit, prihodovnu stranu čine i posebno ugovoreni postupci, izvanlimitne stavke i posebno skupi lijekovi. Devet skupina dijagnostičko-terapijskih postupaka s najduljim vremenima čekanja financira se bez ograničenja, dakle izvan limita. Nužno je pritom imati na umu da se zdravstveni sustavi u svim europskim državama suočavaju s troškovnim izazovima zbog starenja populacije pa iako je prosječni rast hrvatskog gospodarstva u 2025. bio na razini 3,2 %, rast troškova zdravstva bio je na razini 12 %, dakle četiri puta više. Iako niti jedan model financiranja ne može riješiti problem rasta troškova, svakako ga može usporiti, što je i cilj provedenih mjera. Ključno je naglasiti kako dostupnost zdravstvene skrbi u Republici Hrvatskoj nikada nije ovisila, niti će ovisiti o modelu financiranja jer se zdravstvena usluga pruža u 165 zdravstvenih ustanova na primarnoj, sekundarnoj i tercijarnoj razini. Na kraju 2025. godine zdravstvenu uslugu u javnom sustavu pružao je 79.841 zdravstveni radnik, što je 22,5 % više nego prije deset godina, kada je tu uslugu pružalo 65.206 radnika. Od srpnja 2025. primjenjuje se mješoviti model prema kojemu se 90 % sredstava isplaćuje avansno, a 10 % prema izvršenju, čime se ustanove potiče na učinkovitiji rad. Financijskim kartonom kojim se prate rashodi svake bolničke zdravstvene ustanove na mjesečnoj razini Ministarstvo zdravstva preventivno reagira na financijske devijacije. Dugovi prema veldrogerijama sustavno se smanjuju te su u 2025. godini provedene tri tranše sanacije od ukupno 305 milijuna eura, a 21 bolnica završila je godinu s pokrivenim dospjelim obvezama od 60 dana. Ukupne obveze na dan 28. veljače 2026. iznose 747 milijuna eura, od čega ih je 456 milijuna eura dospjelih, što je pad u odnosu na prethodno stanje.

Glede navoda da je upravljanje zdravstvenim institucijama obilježeno političkom kontrolom i izostankom kriterija stručnosti, važno je istaknuti kako se ravnatelji zdravstvenih ustanova izabiru isključivo na temelju provedenog postupka javnog natječaja, sukladno Zakonu o ustanovama i Zakonu o zdravstvenoj zaštiti, koji jasno propisuju uvjete za imenovanje i razrješenje. Izmjenama Zakona o zdravstvenoj zaštiti propisani su dodatni uvjeti vezani uz upravljačke kompetencije za imenovanje ravnatelja i njihovih zamjenika, a Pravilnik o vrsti i načinu stjecanja kompetencija ravnatelja i zamjenika ravnatelja zdravstvene ustanove iz područja upravljanja u zdravstvu je izrađen i uskoro slijedi objava u „Narodnim novinama“ i njegovo stupanje na snagu. Iz navedenog je jasno kako tvrdnja o politički motiviranom upravljanju zdravstvenim ustanovama nema nikakvo uporište u stvarnim okolnostima.

Netočna je i tvrdnja da ne postoje transparentni kriteriji za donošenje odluka o financiranju zdravstvenih usluga. Svaka odluka o financiranju usuglašava se s ključnim dionicima zdravstvenog sustava, među ostalim i kroz instrument javnog savjetovanja. Dokaz je i nedavno povećanje raspoloživih prihoda primarne zdravstvene zaštite za prosječno 18 %, koje je rezultat dijaloga različitih predstavnika struke, menadžmenta na primarnoj razini i stručnih društava. Bolnički se sustav svaki mjesec prati kroz više poluga kontrole, od praćenja izvršenja limita i svih izvanlimitnih stavki od strane Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, financijskog kartona svake bolničke zdravstvene ustanove na mjesečnoj razini koji prati Ministarstvo zdravstva do nadzora potrošnje sredstava kroz sustav državne riznice Ministarstva financija za bolničke zdravstvene ustanove koja čine 90 % strukture proračuna za zdravstvo.

Sustavom centralne elektroničke liste čekanja, koji je uređen u suradnji Ministarstva zdravstva i Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, zdravstvene ustanove obvezne su svaka dva sata dostavljati podatke o slobodnim terminima. Izrađen je i provodi se Akcijski plan za smanjenje lista čekanja na dijagnostičke postupke. Uveden je sustav onkološke uputnice koji onkološkim i onkološki suspektim pacijentima osigurava dijagnostiku u roku od sedam dana. Mjerljiv rezultat sustavnog rada jest smanjenje prosječnog vremena čekanja na dijagnostičke postupke od veljače 2020. (prije pojave pandemije COVID), kada je iznosilo 245 dana, na vrijednost prosječnog vremena čekanja na dijagnostičke postupke na nacionalnoj razini na dan 31. prosinca 2023. od 146 dana, na 139 dana na dan 9. travnja 2026. U svrhu daljnjeg skraćivanja lista čekanja Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje ugovorio je ukupno 26.485 postupaka za smanjenje lista čekanja, od čega je izvršeno 10.300 postupaka te je ispostavljen iznos od oko 1 milijun eura. Jedan od najčešćih razloga nižeg postotka izvršenja bio je slab odziv odnosno sami pacijenti nisu prihvaćali ponuđeni termin kod novog pružatelja zdravstvene usluge. Građani se u slučaju poteškoća s listama čekanja mogu obratiti Ministarstvu zdravstva na kontaktnu e-adresu liste@miz.hr, a na raspolaganju im je i besplatan bijeli telefon eNaručivanje 0800 7229 radi dobivanja informacija o listama narudžbi te otkazivanja narudžbi koje više nisu potrebne.

Racionalizacija potrošnje lijekova

U svrhu sigurnosti pacijenata i racionalizacije potrošnje lijekova u bolničkom sustavu Ministarstvo zdravstva provodi više vrijednih projekata financiranih iz Nacionalnog plana oporavka i otpornosti. Provodi se projekt centralne pripreme svih parenteralnih pripravaka u osam hrvatskih bolnica u vrijednosti od 12.420.215 eura, projekt uvođenja sustava raspodjele jedinice terapije u 40 hrvatskih bolnica u vrijednosti od 22.600.000 eura, projekt digitalizacije puta lijeka kroz zdravstvene ustanove na sekundarnoj i tercijarnoj razini u vrijednosti od 1.062.221 eura, projekt izrade sustava praćenja i preveniranja nestašica lijekova u Republici Hrvatskoj u vrijednosti od 646.000 eura te projekt uvođenja sustava praćenja ishoda liječenja izvanbolničkih pacijenata s naglaskom na kronične pacijente u javnim ljekarnama u vrijednosti od 233.437 eura. Postupak stavljanja lijekova na listu lijekova Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje provodi se sukladno Pravilniku o mjerilima za stavljanje lijekova na tu listu kojim su jasno propisani uvjeti i transparentni kriteriji za početak i nastavak liječenja. Za nove i inovativne skupe lijekove s Popisa, posebno skupih lijekova Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje s nositeljem odobrenja sklapa poseban ugovor kojim se dodatno uređuje cijena lijeka, a predviđen je i rabat odnosno povrat sredstava Hrvatskom zavodu za zdravstveno osiguranje ako potrošnja premaši određenu gornju granicu ili ako se utvrdi da liječenje nije bilo učinkovito. Time se pacijentima osiguravaju najnovije terapije uz istodobnu zaštitu bolničkih proračuna od nekontroliranog rasta troškova. Ministarstvo zdravstva donijelo je i Pravilnik o načinu prikupljanja dokumentacije i praćenju ishoda liječenja lijekom s Popisa posebno skupih lijekova („Narodne novine“, broj 35/24.), a u tijeku je prilagodba bolničkih informatičkih sustava sustavu Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje kako bi se mogli dostavljati rezultati ishoda liječenja.

PET/CT dijagnostika i ugovaranje s privatnim pružateljima zdravstvenih usluga

U odnosu na PET/CT dijagnostiku Vlada je sve netočne tvrdnje opovrgnula svojim Izvješćem na Interpelaciju u vezi s upravljanjem zdravstvenim sustavom u odnosu na moguće zlouporabe javnih resursa u korist privatnih zdravstvenih ustanova, a na štetu javnog zdravstva i državnog proračuna, aktom, KLASA: 022-03/26-13/01, URBROJ: 50301-04/25-26-7.

Što se tiče dodjele statusa strateškog investicijskog projekta Specijalnoj onkološkoj bolnici Medikol, to je rezultat transparentnog postupka u kojemu je projekt udovoljio svim propisanim zakonskim kriterijima, i to zbog visoke vrijednosti ulaganja od oko 76,9 milijuna eura, važnog javnog interesa u području zdravstva, usklađenosti s nacionalnim i europskim strategijama te potencijala za sufinanciranje iz fondova Europske unije. Isti status može steći svaki projekt koji udovolji propisanim uvjetima.

Zdravstvena briga o hrvatskim braniteljima

Ministarstvo hrvatskih branitelja posebnu pozornost posvećuje zaštiti i očuvanju zdravlja hrvatskih branitelja. Uz zdravstvenu zaštitu koju branitelji ostvaruju kao osiguranici Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, Ministarstvo hrvatskih branitelja planira, organizira, provodi i financira dodatne zdravstvene programe s ciljem smanjenja pobola i smrtnosti te povećanja očekivanog trajanja i kvalitete života. Do danas je više od 140.000 branitelja obavilo preventivni sistematski pregled u svim županijama Republike Hrvatske, a pri tim su pregledima novootkrivene ili posumnjane bolesti kod više od 65.000 branitelja, što opravdava uložene napore i sredstva jer je velik broj bolesti otkriven u ranim fazama, što višestruko povećava učinkovitost liječenja i bolje ishode. Ministarstvo u suradnji s resorom zdravstva provodi i programe koji pridonose većoj dostupnosti i boljoj kvaliteti zdravstvenih usluga, uključujući medicinsku rehabilitaciju, liječenje u hiperbaričnoj komori te dugotrajno liječenje s pojačanom skrbi.

5. Mirovinski sustav

Što se tiče tvrdnji o mirovinskom sustavu, ističe se da je u proteklih deset godina prosječna sveukupna mirovina rasla za 103 %, uz najveći rast najnižih mirovina od više od 127 %. Tomu su pridonijele reforme koje su rezultirale činjenicom da su udvostručena davanja za mirovine u državnom proračunu na više od 10 milijardi eura, sa 4,8 milijardi eura 2016. godine. Kao Vlada prepoznamo stratešku važnost pitanja adekvatnosti mirovina koje ostaju strukturni izazov. Pritom je nužno naglasiti kako je prosječni mirovinski staž u Republici Hrvatskoj znatno niži od prosjeka Europske unije, što izravno utječe na visinu mirovina jer visina mirovine u prvom redu ovisi o duljini radnog vijeka i visini uplaćenih doprinosa.

Podsjećamo da je prosječna mirovina porasla sa 357 eura u 2016. na oko 725 eura u travnju 2026., što je rast od 103 % u mandatnom desetogodišnjem razdoblju. Kada se u obzir uzme i trajni godišnji dodatak na mirovinu, prosječna sveukupna mirovina doseže 741 euro. Kada se promatraju starosne mirovine ostvarene s 40 i više godina mirovinskog staža, njihov udio u prosječnoj plaći iznosi 66,6 %, što je već iznad praga koji se Interpelacijom zahtijeva. Realna kupovna moć mirovina porasla je za oko 48 % u istom razdoblju.

Vlada je od 2019. godine do danas poduzela šire mjere za pojedine skupine umirovljenika. Obiteljske mirovine povećale su se za 10 %, uvedena je mogućnost korištenja do 27 % dijela obiteljske mirovine preminulog supružnika uz vlastitu mirovinu, povećane su najniže mirovine u tri navrata, i to za 3,13 % u 2019., 3 % u 2023. i 2,91 % u 2025. godini, promijenila se formula usklađivanja u korist povoljnijeg indeksa. Uz to, uveden je trajni godišnji dodatak, povećan je dodani staž za majke na 12 mjeseci za svako rođeno ili posvojeno dijete, invalidske mirovine povećane su za 10 %, ukinuta je penalizacija prijevremenih starosnih mirovina nakon navršene 70. godine. Proširen je krug umirovljenika koji mogu raditi bez obustave mirovine, tako da umirovljenici mogu raditi četiri sata i primati punu mirovinu, a oni koji imaju navršenih 65 godina mogu raditi puno radno vrijeme i primati pola mirovine, čime su obuhvaćeni i obrtnici. Radi zaštite najugroženijih kategorija umirovljenika Vlada je

osigurala isplatu jedanaest jednokratnih dodataka radi ublažavanja posljedica rasta cijena, vrijednih više od 774 milijuna eura.

Reforma drugog mirovinskog stupa

Glede navoda da 80 % novih umirovljenika odustaje od kombinirane mirovine jer je sustav drugog stupa postavljen na štetu osiguranika, napominje se kako se broj onih koji biraju mirovinu iz oba stupa, nakon zakonskih izmjena kapitaliziranog mirovinskog sustava, povećao na 33 %. Očekuje se da će liberalizacija mogućnosti ulaganja mirovinskih fondova rezultirati većim prinosima u dugom roku, što će značajnije povećati broj korisnika koji biraju mirovinu iz oba stupa. Dodatno, valja istaknuti i kako tek predstoji umirovljenje većeg broja osiguranika koji su tijekom svog cijelog radnog vijeka bili osigurani u drugom mirovinskom stupu pa dostupni podaci još uvijek ne omogućuju donositi zaključke o dugoročnim učincima reforme.

Mirovine hrvatskih branitelja

Glede navoda da branitelji koji su nastavili raditi nakon razvojačenja imaju u prosjeku više od 50 % dulji radni staž, ali više od 50 % nižu mirovinu od onih koji su mirovinu ostvarili izravno prema Zakonu o hrvatskim braniteljima iz Domovinskog rata i članovima njihovih obitelji, u Interpelaciji se s ciljem obmane uspoređuju potpuno različite pravne kategorije korisnika mirovina. Korisnici mirovina prema navedenom Zakonu u najvećoj su mjeri korisnici invalidske mirovine kod kojih je invalidnost nastala kao posljedica sudjelovanja u Domovinskom ratu te korisnici obiteljske mirovine zbog smrtnog stradavanja hrvatskog branitelja. Te su osobe trajno izgubile mogućnost ostvarivanja prihoda od rada te je, poštujući načelo proporcionalnosti i pravde, ne samo prihvatljivo već i nužno osigurati im povoljniji način izračuna mirovine. Usporedba tih kategorija s braniteljima koji su nastavili pun radni vijek metodološki je neispravna, vodi do pogrešnih zaključaka i maliciozna je s obzirom na to da je usmjerena na nepotrebno izazivanje podjela unutar braniteljske populacije.

Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje za svakog branitelja utvrđuje izračun mirovine prema najpovoljnijem propisu, čime se osigurava da nijedan branitelj ne bude stavljen u nepovoljniji položaj zbog nepoznavanja propisa. Prema odredbama Zakona o hrvatskim braniteljima, sudjelovanje u Domovinskom ratu uzima se u obzir kroz povećanje osobnih bodova do 40 % ovisno o duljini sudjelovanja, dvostruko računanje mirovinskog staža za dane provedene u Domovinskom ratu, snižavanje dobne granice za starosnu mirovinu ovisno o duljini sudjelovanja te povećanje mirovine po danu sudjelovanja u borbenom sektoru u iznosu od 0,015 % od proračunske osnovice za najnižu mirovinu. Od branitelja koji su mirovinu ostvarili prema općem zakonu uz primjenu posebnog zakona, čak 87 % čine branitelji kojima je najniža braniteljska mirovina bila povoljnija od mirovine po općem propisu, većinom su to branitelji čije su prosječne plaće bile ispod 80 % prosjeka. To je nedvojben dokaz da sustav funkcionira u korist branitelja. Ministarstvo hrvatskih branitelja kontinuirano radi na prilagodbi prava iz navedenog Zakona sukladno potrebama braniteljsko-stradalničke populacije, a od 1. siječnja 2024. promijenjen je model određivanja osnovice koji je omogućio rast temeljnih prava: osnovica je za 2024. iznosila 500,00 eura, za 2025. godinu 520,00 eura, a za 2026. iznosi 540,00 eura.

6. Energetika i energetska tranzicija

Vlada u cijelosti odbacuje karakterizaciju energetske politike kao blokirane i pretvorene u farsu. Republika Hrvatska ima strateške dokumente u potpunosti usklađene s

energetskom politikom Europske unije, od Energetske unije iz 2015. i Europskog zelenog plana iz 2019. do paketa Spremnosti za 55 i plana REPowerEU. Energetska tranzicija provodi se konkretnim projektima uz iznimno značajna financijska ulaganja. Samo kroz Nacionalni plan oporavka i otpornosti uloženo je 560 milijuna eura u jačanje elektroenergetskog sustava kao podloge za širu upotrebu obnovljivih izvora. Uz to, uloženo je više od 50 milijuna eura u dekarbonizaciju grijanja kroz geotermalni potencijal, 26 milijuna eura u korištenje novih tehnologija kao što su vodik i geološko skladištenje ugljikova dioksida, 50 milijuna eura za gradnju infrastrukture za punjenje električnih autobusa za javni gradski prijevoz te 50 milijuna eura za baterijske sustave za odgođenu isporuku energije u sustav. Kroz Modernizacijski fond uloženo je 185 milijuna eura u energetske učinkovitost i obnovljive izvore u prerađivačkoj industriji, a 26 milijuna eura u geotermalnu energiju za toplinarstvo. Cjelokupna alokacija vezana uz energetiku u Programu konkurentnosti i kohezije programirana je za energetske učinkovitost i obnovljive izvore u industriji, geotermalnu energiju u toplinarstvu, mikrosolare, baterije i vodik.

Republika Hrvatska danas dvije trećine električne energije proizvodi iz obnovljivih izvora, s gotovo 3.000 megavata instalirane snage. Do kraja 2024. kroz Nacionalni plan oporavka i otpornosti priključeno je 1.500 megavata novih obnovljivih kapaciteta, a Hrvatska bilježi značajan rast samoopskrbe. Više od 40.000 kućanstava ima vlastitu proizvodnju električne energije, a oko 5.000 poslovnih subjekata primilo je državnu potporu za vlastitu proizvodnju. Kroz Program konkurentnosti i kohezije alocirano je 35 milijuna eura samo za mikrosolare. Korištenje energije vjetra i sunca postalo je ekonomski isplativo, zbog čega uloga države više ne bi trebala biti u intenzivnom subvencioniranju takvih projekata, već u stvaranju stabilnog i predvidivog regulatornog okvira koji tržišnim akterima omogućuje samostalno financiranje, što je ujedno i ključni cilj dekarbonizacije. Zahvaljujući Vladini zalaganju, kućanstva u Republici Hrvatskoj imaju jednu od najnižih cijena električne energije u Europskoj uniji.

Zakonodavni okvir za funkcioniranje energetske zajednice u potpunosti je usklađen s europskim direktivama, a određeni operativni problemi u dijelu raspodjele energije između članova energetske zajednice uspješno su otklonjeni. Pritom je nužno biti svjestan da zakonodavni okvir sam po sebi nije dostatan za uspostavu i osnivanje energetske zajednice jer je, kao i za sve projekte u tržišnoj ekonomiji, osnovni preduvjet postojanje financijskog ili nekog drugog motiva osnivača koji mora biti usklađen sa zakonodavstvom i jasno postavljen u tržišne uvjete koji danas vladaju. U skoroj budućnosti u Hrvatski će sabor biti upućene izmjene i dopune Zakona o tržištu električne energije i Zakona o obnovljivim izvorima energije kojima će se dodatno ubrzati osnivanje energetske zajednice i zajednice obnovljive energije te olakšati dijeljenje i plasiranje energije na tržište bez administrativnih i tehničkih zapreka.

Tvrđnja da Vlada planira značajna ulaganja u infrastrukturu fosilnih goriva umjesto u ubranu solarizaciju krovova ne odražava cjelovitost energetske politike Vlade. Uz dekarbonizaciju, važan segment Energetske unije jest i sigurnost opskrbe. Republika Hrvatska energetske je čvorište ovoga dijela Europe, a zahvaljujući strateški promišljenim investicijama, može osigurati sigurnost opskrbe fosilnim gorivima ne samo za vlastite građane već i za susjedne države. Zagovaranje ukidanja prirodnog plina neutemeljeno je jer ne uzima u obzir njegovu ulogu tranzicijskog goriva, kakvu mu propisuje i službena politika Europske unije.

LNG terminal na otoku Krku danas nam osigurava energetske opskrbu, veću neovisnost i otpornost na energetske izazove. Naša je Vlada donijela odluku i o financiranju te povećanju kapaciteta, a projekt je pripremljen na način koji podržava i transport vodika te će postati okosnicom buduće infrastrukture za zelene tehnologije.

Glede navoda da Vlada nije pokrenula postupak izlaska iz Ugovora o energetskej povelji (u daljnjem tekstu: Ugovor) upozorava se na to da je prije donošenja takve odluke predviđeno provesti postupak ratifikacije moderniziranog Ugovora koji je usvojen 3. prosinca 2024., a njegove se izmjene već djelomično privremeno primjenjuju od rujna 2025. U moderniziranom Ugovoru predviđa se kraće razdoblje zaštite postojećih ulaganja nakon istupanja od deset godina, a bez te ratifikacije Hrvatska bi ostala izložena duljoj zaštiti ulaganja prema postojećim pravilima, odnosno 20 godina. Stoga Vlada zagovara prvo ratifikaciju moderniziranog ugovora, a potom izlazak, uz poštivanje klimatskih ciljeva i politika EU-a.

Prometna infrastruktura i energetska tranzicija u prometu

Glede navoda da je tzv. desetljeće željeznica rezultiralo izgradnjom samo stotinjak kilometara pruga te da se emisije ugljika u prometnom sektoru ne smanjuju, naglašava se da se u Republici Hrvatskoj trenutačno provodi najveći investicijski ciklus u povijesti željeznice. U posljednjih devet godina u obnovu, modernizaciju i izgradnju željezničke infrastrukture uloženo je približno 1,5 milijardi eura, uz kontinuirani rast ulaganja iz godine u godinu. Danas su u provedbi projekti vrijedni više od 1,7 milijardi eura, dok ukupna vrijednost projekata u različitim fazama pripreme i izvođenja doseže oko 4,9 milijardi eura.

U provedbi su projekti rekonstrukcije i izgradnje drugog kolosijeka na dionicama Hrvatski Leskovac – Karlovac (44 km), Križevci – Koprivnica – državna granica (42,6 km) te Dugo Selo – Križevci (38,23 km). Pripremaju se projekti Dugo Selo – Novska (83 km), Zabok – Budinščina (32,55 km) te obnova dionica Kloštar – Koprivnica – Varaždin (74,7 km) i Varaždin – Čakovec (11,8 km). U prethodnom razdoblju realizirani su projekti izgradnje nove pruge Gradec – Sveti Ivan Žabno (12,2 km), nadogradnje i elektrifikacije pruge Vinkovci – Vukovar (18,7 km) te modernizacije i elektrifikacije dionice Zaprešić – Zabok (23,68 km), a završetak svih tekućih projekata planiran je do 2032. godine.

Što se tiče voznog parka, danas je u prometu 70 novih niskopodnih vlakova ukupne vrijednosti oko 360 milijuna eura, pri čemu su 42 vlaka nabavljena u posljednje četiri i pol godine. U tijeku je i nabava elektrobaterijskih i baterijskih vlakova te vlakova na vodik, čime se sustav hrvatskih željeznica pozicionira među tehnološki naprednije sustave u regiji.

Modernizacija infrastrukture i uvođenje niskougljičnih tehnologija izravno pridonosi smanjenju emisija stakleničkih plinova u prometnom sektoru. Povećanje udjela željezničkog prometa u prijevozu putnika i tereta jedan je od ključnih preduvjeta za tu tranziciju, a uvođenjem besplatnog prijevoza za djecu, učenike, redovne studente, umirovljenike te osobe s invaliditetom željeznički se prijevoz dodatno afirmira kao socijalno uključiv i pristupačan oblik prijevoza. Navedene mjere obuhvaćaju oko 113.000 redovnih studenata, više od 141.000 djece i učenika, oko 142.000 osoba s invaliditetom te oko 180.000 umirovljenika i osoba starijih od 65 godina. Od početka provedbe do kraja 2025. djeca i učenici ostvarili su oko 28,5 milijuna putovanja, umirovljenici i starije osobe oko 3,1 milijun putovanja, a broj studentskih korisnika u 2025. godini premašio je 25.000, što potvrđuje da mjere izravno utječu na povećanje mobilnosti i dugoročnu promjenu prometnih navika.

Glede planiranih investicija do kraja mandatnog razdoblja i u idućem desetogodišnjem razdoblju predviđeno je ulaganje šest milijardi eura u modernizaciju i obnovu oko tisuću kilometara pruga, što odgovara približno polovici ukupne željezničke mreže. Sukladno postojećim ugovorima i planovima, do kraja 2028. godine u prometu će biti ukupno 89 novih vlakova, uključujući elektrobaterijske, baterijske i vlakove na vodik, čime se stvaraju

preduvjeti za znatno brži, sigurniji i pouzdaniji željeznički promet te bolje povezivanje svih dijelova zemlje i integraciju u europsku prometnu mrežu.

Sve navedeno potvrđuje da navod iz Interpelacije o samo stotinjak kilometara obnovljenih pruga i izostanku energetske tranzicije u prometnom sektoru nije točan te da se Republika Hrvatska nalazi u fazi intenzivne i mjerljive transformacije željezničkog sustava s jasno planiranim i financijski osiguranim investicijama.

7. Kultura i mediji

Vlada osporava navode kako je Europski akt o slobodi medija dočekala potpuno nespremna te kako su provedeni natječaj i izbor novog ravnatelja Hrvatske izvještajne novinske agencije, kao i imenovanje članova Nadzornog odbora Hrvatske radiotelevizije protivni navedenom Aktu i, dakle, protuzakoniti. Ti su navodi, osim što su netočni, i pravno neutemeljeni.

Europski akt o slobodi medija Uredba je Europskog parlamenta i Vijeća Europske unije 2024/1083, prihvaćena 11. travnja 2024. i u primjeni od 8. kolovoza 2025. Budući da je riječ o uredbi, a ne o direktivi, nije bila potrebna transpozicija u nacionalno zakonodavstvo jer su uredbe pravni akti Europske unije koji se izravno primjenjuju u državama članicama Europske unije. Zakon o provedbi navedene Uredbe stupio je na snagu 26. ožujka 2026. Prije izrade prijedloga toga zakona Ministarstvo kulture i medija provelo je analizu pozitivnih propisa, obavilo konzultacije s regulatornim tijelom te je Europskoj komisiji dostavljen upitnik u kojemu su navedeni članci zakona koji su već usklađeni s Aktom o slobodi medija. Europska komisija ni u jednom trenutku od 2025. do danas nije zatražila dodatna objašnjenja niti izrazila zabrinutost o neusklađenosti odredaba o imenovanju i razrješenju čelnih osoba medijskih institucija s odredbama Europskog akta o slobodi medija, što potvrđuje da je procjena Vlade o opsegu potrebne prilagodbe zakonodavnog okvira ispravna i u skladu s europskim standardima.

Što se tiče anticipacije zahtjeva Akta o slobodi medija, napominje se kako je Ministarstvo kulture i medija, za razliku od većine država članica Europske unije, već prije stupanja Uredbe na snagu putem sredstava Nacionalnog plana oporavka i otpornosti osiguralo Agenciji za elektroničke medije uspostavu baza podataka o vlasništvu i financiranju medija. Time je Republika Hrvatska bila korak ispred europskih obveza, a ne korak iza njih.

Glede navoda da je Ministarstvo kulture i medija 2023. izradilo prijedlog zakona koji bi znatno unazadio medijske slobode i položaj novinara u Hrvatskoj, potpuno su neistinite, lažne i manipulativne tvrdnje da je postojao ikakav prijedlog zakona kojim bi se unazadile medijske slobode ili položaj novinara i novinarstva u Hrvatskoj.

Glede navoda da su imenovanja ravnatelja Hrvatske izvještajne novinske agencije te članova Nadzornog odbora Hrvatske radiotelevizije provedena protivno Aktu o slobodi medija, upućuje se na to da Europski akt o slobodi medija u članku 5. stavku 2. propisuje imenovanje čelnih osoba na temelju transparentnih, otvorenih, djelotvornih i nediskriminirajućih postupaka te na transparentnim, objektivnim, nediskriminirajućim i proporcionalnim kriterijima koji su unaprijed utvrđeni na nacionalnoj razini. Zakon o Hrvatskoj radioteleviziji³ člancima 20., 22. i 25. jasno i nedvosmisleno propisuje kriterije za imenovanje i razrješenje glavnog ravnatelja i članova nadzornih tijela te propisani način provođenja

³ „Narodne novine“, br. 137/10., 76/12., 78/16., 46/17., 73/17., 94/18., 114/22., 20/23. i 18/24.

postupka. Zakon o Hrvatskoj izvještajnoj novinskoj agenciji⁴ propisuje način i postupak izbora i razrješenja Upravnog vijeća i ravnatelja. I prilikom imenovanja ravnatelja Hrvatske izvještajne novinske agencije i prilikom imenovanja članova Nadzornog odbora Hrvatske radiotelevizije u potpunosti su ispoštovane odredbe pozitivnih propisa Republike Hrvatske, a Europska komisija tu činjenicu nije ni dovela u pitanje.

Zaključno se napominje kako je Ministarstvo kulture i medija započelo s radom na prijedlogu novog jedinstvenog Zakona o medijima koji će objediniti odredbe Zakona o medijima, Zakona o elektroničkim medijima te Zakona o provedbi Uredbe Europske unije 2024/1083. Na Prijedlogu zakona rade dionici, uključujući Društvo za zaštitu novinarskih autorskih prava, Hrvatsko novinarsko društvo, Sindikat novinara, Nacionalnu udruhu televizija, Hrvatsku udruhu digitalnih izdavača, Hrvatsku udruhu radijskih nakladnika, udruhu novinskih izdavača te javne medijske servise i komercijalne televizijske nakladnike, a održana su tri radna sastanka na kojima se konstruktivno raspravljalo o svakoj odredbi. Posve je neprihvatljivo i nerealno zahtijevati od Vlade da u roku od mjesec dana predloži izmjene medijskog zakonodavstva s obzirom na to da se radi o prijedlozima zakona koje je potrebno uskladiti s dionicima i nadležnim tijelima te potom provesti savjetovanje sa zainteresiranom javnošću u trajanju od 30 dana.

Krizno upravljanje

Vlada ne može ne primijetiti da se podnositelji ove Interpelacije niti u jednom trenutku nisu osvrnuli na krizno upravljanje Vlade, a što je ključno za uspješnost Vlade. Unatoč tvrdnjama pojedinih zastupnika da će Hrvatska imati 400 tisuća nezaposlenih zbog pandemije, možemo reći da Hrvatska danas ima više od 320 tisuća novih radnih mjesta, uz gospodarski rast 20 kvartala zaredom, znatno više od prosjeka Europske unije. Za zaštitu građana od energetske krize i inflatornih pritisaka Vlada je donijela deset paketa mjera pomoći građanima i gospodarstvu koji su vrijedni devet milijardi eura, a osim subvencija cijena naftnih derivata te ostalih energenata, ograničene su cijene stotinu proizvoda ili grupa proizvoda te su uvedene mjere veće transparentnosti cijena. Podsjetit ćemo podnositelje da se Hrvatska, osim s pandemijom, suočila i s dvama razornim potresima, nakon kojih je uloženo više od 4,7 milijardi eura u povijesni proces obnove, a da se nisu smanjivala postojeća materijalna prava te su se značajno podizala i primanja najranjivijih skupina društva, osobito osoba s invaliditetom.

Međunarodna potvrda ostvarenih rezultata

Navedeni reformski rezultati i konkretni pomaci u kvaliteti života građana nalaze svoju potvrdu i u ocjenama vodećih međunarodnih kreditnih institucija. Rejting agencija Standard & Poor's u ožujku 2026. godine podignula je kreditni rejting Republike Hrvatske s A- na razinu A uz stabilne izgledе, što predstavlja najviši kreditni rejting u povijesti Republike Hrvatske i nedvosmislen signal međunarodnog povjerenja u stabilnost hrvatskih javnih financija i dugoročne izgledе gospodarskog rasta. Republika Hrvatska jedina je država koja je u samo sedam godina iz neinvesticijske kategorije napredovala za šest stupnjeva, dostignuvši razinu baltičkih država Latvije i Litve, dok deset država Europske unije ima isti ili niži rejting. Standard & Poor's kao ključne pokretače tog napretka prepoznaje odgovorno vođenje javnih financija, stabilan gospodarski rast, učinkovitu apsorpciju europskih sredstava kroz Mehanizam za oporavak i otpornost te nadolazeće pristupanje OECD-u, koje dodatno jača institucionalni okvir i investicijsku klimu. Prema projekcijama navedene agencije, bruto domaći proizvod Republike Hrvatske trebao bi nastaviti rasti, čemu pridonose turizam, oporavak izvoza te

⁴ „Narodne novine“, broj 96/01.

ulaganja financirana iz fondova Europske unije. Republika Hrvatska dostigla je 78 posto prosjeka Europske unije prema bruto domaćem proizvodu po stanovniku uz apsolutni bruto domaći proizvod od 92,7 milijardi eura, a članstvo u europodručju osigurava stabilan monetarni okvir koji dodatno jača povjerenje investitora. Navedena ocjena neovisne međunarodne kreditne agencije nedvosmislena je potvrda da su reforme provedene u područjima socijalne politike, zdravstva, mirovinskog sustava, stambene politike, energetike i medija prepoznate kao strukturni temelj dugoročno održivog i konkurentnog razvoja Republike Hrvatske.

Slijedom svega navedenoga Vlada Republike Hrvatske predlaže Hrvatskome saboru da u cijelosti odbije Interpelaciju o reformskim neuspjesima Vlade Republike Hrvatske u ključnim sektorima koji izravno utječu na kvalitetu svakodnevnog života građana i građanki Republike Hrvatske, koju je podnijelo 16 zastupnika u Hrvatskome saboru aktom, od 27. ožujka 2026.

Za svoje predstavnike, koji će u vezi s iznesenim Izvješćem biti nazočni na sjednicama Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra financija dr. sc. Tomislava Ćorića, potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra prostornoga uređenja, graditeljstva i državne imovine Branka Bačića, potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra hrvatskih branitelja Tomu Medveda, potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra mora, prometa i infrastrukture Olega Butkovića, ministra rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike dr. sc. Alena Ružića, dr. med., ministra znanosti, obrazovanja i mladih dr. sc. Radovana Fuchsa, ministricu zdravstva dr. sc. Irenu Hršćić, dr. med., ministra gospodarstva Antu Šušnjara, ministricu kulture i medija dr. sc. Ninu Obuljen Koržinek i ministra demografije i useljeništa Ivana Šipića, državne tajnike dr. sc. Terezu Rogić Lugarić, Stipu Župana, Mateja Bulu, Dunju Magaš, mr. sc. Željka Uhlira, Sanju Bošnjak, Darija Tišova, Tončija Glavinića, Darka Nekića, Zlatana Bašića, Tomislava Mihotića, Žarka Tušeka, Ivana Vidiša, Mariju Pletikosu, Margaretu Mađerić, Marinka Lukendu, Stipu Mamića, dr. sc. Ivu Ivanković, Zrinku Mužinić Bikić, dr. sc. Nikolu Mrvca, dr. sc. Mariju Bubaš, dr. med., Tomislava Dulibića, Renata Mittermayera, dr. med., Vedrana Špehara, Gorana Romeka, Ivana Rakociju, Ivu Milatića, Krešimira Partla, Draženu Vrselju, Mladena Pavića, Željku Josić, dr. med., Franu Tokića i Mladena Baraća, ravnatelja Porezne uprave Božidara Kutlešu i ravnatelja Carinske uprave Marija Demirovića.

mr. sc. Andrej Plenković